

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitatio Ethica De Virtute Heroica Et Semivirtutibus

**Weiss, Johann
Schmoll, Wilhelm Bernhard**

Giessæ Hassorvm, 1664

XIV. Feritas pejor est vitio communi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35917

9

XII. *Heroum filii noxa.*

Neque tamen proverbium hoc (1) *semper & ubiq;* est veriverbium; sed *ut plurimum* contingit, ut magnorum virorum filii degenerent: dum videl. heroës generant (2.) non *quà heroes*, sed *quà communes homines*: & quidem (3) non *quoad accidens* acquirendum, sed *quoad speciem & substantiam* à naturâ intentam: unde apparet, virtutem excellentem (4) non dependere à *familiarum dignitate*; sed à *Dei benignitate*, in cuius solius beneplacito est positum, singularia conferre dona. Sagitt. l. c. p. 404. seq. Tob. Magir. Florileg. LL. CC. p. 1146. Christ. Matth. Syst. Eth. lib. 3. exerc. 10. disquisit. 2. p. 272. seqq. Spengl. exerc. Ethic. 12. artic. 2. can 2.

XIII. *Vitium virtuti heroica in excessu oppositum est feritas. 7. Eth. Nic. 1.*

Dicitur autem vitium hoc *feritas* non ratione *subiecti*, quasi feris aut beluis competat; sed ratione *assimilationis*, quâ hominem ratione qualitatam infra humanam conditionem deprimat, ipsumq; nocentissimis bestiis in vitâ similem reddit. Hieron. Prætor. phil. pract. part. comm. sect. 15. pag 166. Cahlen. exerc. Ethic. 9. cap. 1. th. 5. p. 297.

XIV. *Feritas pejor est vitio communi.*

Procedit de *feritate* non *naturali*, à naturâ & natiuitate consurgente: neque de *morbosâ*, à morbo quodam maligno fluente, de quibus Arist. 7. Ethic. Nic. c. 6. loqui videtur, sed de *morali*, ex pravâ consuetudine atque proæresi proveniente, quæ procul dubio suâ pravitate commune superat vitium. Piccol. l. c. c. 14. p. 553. seqq. Mart. Casel.

B

disp.

disp. Eth. 7. artic. 2. quæst. 28. Burgerf. disp. Id. phil. mor. c. 23. th. 23. & 24. p. 250. seq. Geilfus. l. c. th. 23. p. 181. Crüger. l. c. quæst. 91. p. 254. seqq.

XV. *Feritas deterior est summâ ignaviâ.*

Neque hîc nobis sermo est de *feritate naturali & morbosâ*; sed de *morali*. Christ. Prætor. Eth. cap. 15. quæst. 12. pag. 464.

XVI. *Qui carnes edunt humanas bestialitatis infamiâ notantur.*

Valet de iis, qui vescuntur carnibus humanis, iisque præsertim crudis, non *in extremo necessitatis casu*, fame intolerabili imperante, sed ex proæresi & deliberatâ animi voluntate, *extra omnem necessitatis casum*. Balth. Meisl. phil. sob. part. 3. sect. 1. c. 5. quæst. 3 p. 291. seqq. Add. Dannhaw. exerc. Ethico Polit. 2. probl. 9. pag. 51.

D E

SEMIVIRTUTIBUS.

SEMIVIRTUS est dispositio, mediocritatem servans, sed cum aliquâ difficultate, affectibus rationis imperio reluctantibus, & ægrè parentibus.

Estque vel continentia, vel tolerantia.

CONTINENTIA est semivirtus, mediocritatem servans in voluptatum cupiditatibus rectæ rationi adversantibus, cum dolore quodam & gravi appetitiûs luctâ. 7. Ethic. Nic. 4. *Illustre exemplum præbet HERCULES, qui, cum duas cerneret vias, unam voluptatis, virtutis alteram, incertus mentis, quamnam via ineunda esset, ut sibi consuleret,*